

UUSI ILMAILUMÄÄRÄYS OPS M2-1, "YLEISILMAILU - LENTOKONEET"

1 Määräyksen peruste ja tavoitteet

Uuden ilmailumääräyksen OPS M2-1, "Yleisilmailu - lentokoneet", tarkoituksena on saattaa ilmailumääräyksenä voimaan kaikki kansainvälisen siviili-ilmailun yleissopimuksen (SopS 11/1949) liitteen 6 osan II (ICAO, Annex 6, "Operation of Aircraft", Part II, "International General Aviation –Aeroplanes") standardit, Suomen tekemin varaumin ja täydennyksin.

Liitteen 6 osan II standardit koskevat lentokoneen käyttöä yleisilmailuun (muu lentotoiminta kuin kaupallinen ilmakuljetus tai lentotyö) ja sääntelevät lennon suunnittelua ja suoritusta sekä lentokoneen varustusta, huoltoa ja ohjaamomiehistöä.

2 Määräyksen valmistelu

Määräysmuutoksesta on pyydetty lausuntoa vuonna 2005 (muun muassa silloisilla Lentoturvallisuushallinnon verkkosivuilla).

Määräysluonnoksesta ovat antaneet lausuntonsa Suomen Ilmailuliitto r.y. sekä erät yksityishenkilöt.

Määräysluonnokseen on lausuntokierroksen jälkeen tehty ilmailulainsäädännön uudistuksesta ja Euroopan lentoturvallisuusviraston (EASA) toiminnan aloittamisesta johtuvia muutoksia.

3 Määräyksen soveltamisala ja sisältö

Uuden ilmailumääräyksen soveltamisalana on muu lentotoiminta kuin kaupallinen ilmakuljetus tai lentotyö, toisin sanoen se koskee ICAOn määritelmien mukaista yleisilmailua. Ilmailumääräyksellä asetetaan lentotoiminnalliset perusvaatimukset kaikkien Suomessa rekisteröidyillä lentokoneilla Suomen alueella harjoitettavaan yleisilmailuun. Ultrakevyille lentokoneille, moottoripurjelentokoneille ja harrasterakenteisille lentokoneille on annettu erillisillä OPS-määräyksillä joitakin poikkeuksia. Nämä OPS-määräykset ovat entisellään voimassa (OPS M2-7, OPS M2-8 ja OPS M2-9).

Ilmailumääräys on rakenteeltaan ja periaatteiltaan kansainvälisen siviili-ilmailun yleissopimuksen liitteen 6 osan II mukainen.

Ilmailumääräys tuo yleisilmailuun vain vähän varsinaista uutta. Lähes kaikkea siinä määrättyä on jo aiemmin noudatettu Suomessa joko ilmailumääräysten mukaan tai koulutuksen perusteella, hyvänä ilmailutapana.

21.12.2007

2 (2)

Luvussa 4, "Lennon valmistelu ja toiminta lennon aikana", on tarkennettu jäätävissä olosuhteissa lentämistä koskevia määräyksiä (kohta 4.6.4) ja muutettu VFR-lennon polttoaine- ja öljymäärää koskevia vaatimuksia (kohta 4.8.1.1).

Luvussa 5, "Lentokoneen suorituskykyyn perustuvat toiminnalliset rajoitukset", on annettu suosituksia olosuhteiden vaikutusten huomioon ottamisesta lentokoneen kii-
totievaatimusta selvitettäessä.

Luvussa 6, "Lentokoneen mittarit ja varusteet", määrätään myös näkölentosääntöjen (VFR) mukaisille lennoille tarkkuuskorkeusmittari pääsääntöiseksi vaatimukseksi (kohta 6.2.1 c) ja edellytetään nyt VFR-lennoilla yöllä keinohorisonttia (kohta 6.7.a). Lisäksi suurimmalta sallitulta lentoonlähtömassaltaan yli 5700 kg:n lentokoneille on asetettu vaatimuksia maan läheisyydestä varoittavasta järjestelmästä (GPWS, kohta 6.9) ja lennonrekisteröintilaitteista (kohta 6.10).

Lisäksi ilmailumääräyksessä on monia kohtia, joissa esitetään vallinnut hyvä ilmailu-
tapa nyt vaatimuksena, ja myös uusia määritelmiä.

Määräystä koskeviin tiedusteluihin vastaavat lentotoiminnan tarkastajat Eero Toivo-
nen, puh. (09) 4250 2483, ja Veli-Matti Petramo, puh. (09) 4250 2454.

LIITE Ilmailumääräys OPS M2-1